

— og det er det ejendommelige —, at de Herrer skulde lægge en lavere Told paa urensede Fjer end paa rensede. Hvis vi nu efterkom denne Mands Andragende, hvad vi heldigvis ikke gøre, vilde Følgen blive, at han kunde staa sig ved at bruge udenlandske urensede Fjer, for dem faar han jo til en lavere Told og maaske gratis, hvad han helst vil have, og saa rensede dem, medens der, naar Tolden paa urensede Fjer er lige saa stor som Tolden paa rensede Fjer, i Virkeligheden sættes en Præmie paa at benytte det danske Hønseris Affald, Fjer. Jeg vil blot gøre opmærksom paa denne Position: Fjer, fordi der i Virkeligheden ligger noget af et Princip, nemlig det, at man skal vogte sig for ved en Toldtarifiering at sætte for stor Afstand mellem Tolden paa en færdig Vare og Tolden paa en Vare, der næsten er færdig. Thi da kan det betale sig at indføre den næsten færdige Vare og give den det allersidste Afstrøg, saaledes som det ogsaa sker paa Poleringsanstalten. Jeg nævner dette Eksempel, fordi det er ganske ejendommeligt. Men der maa jeg sige til de Herrer radikale, der have stillet et Ændringsforslag om at gøre Fjer fri: i Virkeligheden skade De ikke Fjerrenseriet, men det lille Husmandsbrugs Biproduct, som gennem Told paa Fjer, naar vi have Fjerrenserier, faar en Betingelse for at blive afsat.

Med Hensyn til Frugttolden skal jeg gerne slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtalte, men jeg maa dog til Undskyldning for de høje Sæts, Ministeren har foreslaaet, sige, at Frugt vel ikke bør være, men desværre er en Luksus. Jeg tror, det ogsaa af Finansministeren er opgjort, at af hver 10 Kr., en Velhaver bruger til Fødevarer, gaar der 50 Øre til Frugt, og af hver 10 Kr., en fattig Mand bruger, gaar der kun 5 Øre til Frugt. For saa vidt maa det siges, at Frugttold er en Luksustold. Men paa den anden Side er der jo den vegetarianske Interesse og det Ønske, vi alle have, at Folk skulle spise mere Frugt. Endelig er der Hensynet til Gartnerne. Jeg tror nu, at hvis Gartnerne ville have Frugttold, vil det være rigtigst at indføre Sæson-told, thi derved er man i Stand til at hjælpe Gartnerne for de finere Varer uden at skade Forbrugerne af de almindelige Varer. Jeg vil f. Eks. nævne en Frugt som Jordbær. I Jordbærsæsonen er det urimeligt at lægge Told paa denne Frugt, for vi ville jo nu en Gang have Jordbær, som delvis ere en national Spise. Men de tid-

lige Jordbær, som komme fra Tyskland og Syden, er der i og for sig intet ondt i at lægge Told paa. Navnlige er det slet ingen Skade til, at man paa den Maade eventuelt kan komme til at hjælpe Gartnerne. For saa vidt Ministeren ønsker at gaa videre paa Frugttoldens Vej, vilde jeg i og for sig ønske, at han da vil tage det Hensyn at anvende Sæson-toldens Princip; man skal ikke give Gartnerne mere, end de i og for sig ønske.

Hvad det ærede Medlem for Hillerød sagde om Poleringsanstalten, har jeg hørt for længe siden, og det er gentaget i et Andragende, der i Aar var indsendt til Toldudvalget. Hvis det er rigtigt, at denne Anstalt kun beskæftiger 25 Arbejdere, maa jeg ganske vist indrømme det ærede Medlem, at det er et temmelig stort Offer, der gøres for at holde disse 25 Arbejdere i Virksomhed, nemlig at fordyre hele Forbruget. Jeg maa gøre den mere teoretiske Bemærkning, at den Industri, som i og for sig kun bestaar i, at man giver en Vare det allersidste Afstrøg, og hvortil man kun anvender meget faa Arbejdere, fortjener sikkert slet ikke saa stor Hjælp, idet vi derved meget ofte i Virkeligheden komme til at betale for noget, der vilde blive gjort gratis i Udlandet. Jeg er vis paa, at i mange Tilfælde vilde det gaa saaledes for Poleringsanstalten, at denne Industris Fabrikata vilde kunne leveres her i København til samme Pris som det matslebne upolerede Glas, som er Poleringsanstaltens Raamateriale.

Med Hensyn til Positionerne 49—52, de forskellige Flasker, er jeg enig med det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) i Delingen: grønne Flasker og andre Flasker. For saa vidt han derimod, i hvert Fald som Talsmand for Industrien, ønsker, at halvhvide Flasker skulle gaa op til 20 Øres Positionen, maa jeg sige, at det er temmelig meget, hvad Industrien her ønsker. Jeg kunde bedre tænke mig, at man blev staaende ved en Sats af 10 Øre f. Eks. for halvhvide, almindelige Flasker. Under Positionen 50 har min ærede Kollega jo foreslaaet, at Satsen skal sættes til 20 Øre i Stedet for 12. Da nu i sin Tid Folketing og Landsting ere enedes om 20 Øre, synes jeg strengt taget, Regeringen ikke har fremmet Muligheden for Enighed paa dette Punkt ved at nedsætte Position 50. Jeg tror i Virkeligheden, den højt-ærede Minister burde fastholde det Princip, han selv har lagt til Grund, og som er anerkendt af den ærede Ordfører, at hvor